

STUDENT'S LIFE

DUBEN 2013

MĚSÍČNÍK SPŠS A OA Kladno

HOLKY DOMŮ!
DŮL AMÁLIE
MISS AGRO 2013
ROZHOVOR S A. SEKERÁKOVOU

ANOREXIE A BULIMIE
PÁLENÍ ČARODĚJNIC
EXKURZE DO ČISTIČKY ODPADNÍCH VOD
SOSÍKOVSKÉ HRÁTKY 2013

The background of the page features a grayscale photograph of a large, leafy tree in the center, with its branches spreading out. In the background, behind the tree, a landscape is visible, including rolling hills and a small town or village with several buildings and a church spire. The sky is overcast with soft clouds. The text is overlaid on this image.

Obsah

2. Úvod

3. Holky domů!

4. Exkurze do ČOV na Stochově

5. Důl Amálie, Kladno značka Exotik, Miss Agro 2013

6. Vtipné vesnice, Poldi – budova bývalých laboratoří

7. Projekt „Víš, co sníš?“, Pálení čarodějnic

8. Rozhovor s A. Sekerákovou

9. Anorexie a bulimie

10. Soutěž

„Úvod“

Maturitní ples 04, S4A a S4B

V sobotu 16. března se v KD Kladno konal maturitní ples našich starších spolužáků. Z mého pohledu to byl opravdu vydařený večer. Bohatá účast, zábava a opravdu moc povedené nástupy i půlnoční překvapení, prostě bylo na co se koukat. Na malém sále měli kamarádi a žáci a vůbec každý, kdo chtěl, možnost si pořádně „zapařit“ s DJem Adamosem na písni různých žánrů. Ve velkém sále hrála kapela (a musím uznat, že mně se skladby moc líbily). Mezi hosty neustále procházely slečny, od kterých jste si mohli zakoupit lístek do bohaté tomboly. Mezi 9 a 10 hodinou měli v tombole opravdu napilno, poněvadž si výherci přišli vyzvednout svou cenu. Mnohdy se i stávalo, že danou cenu s příslušným označením nebylo možné najít a pomocníci u výdeje měli pak z toho hlavu jak „pátrací balón“. Musím říct, že to byl dobře využitý čas.

Autor: Karolína Rosecká, E3

Sosíkovské hrátky 2013

I tento rok se v aule naší školy konaly Sosíkovské hrátky, jichž se zúčastnilo gymnázium, sedmá, osmá, jedenáctá základní škola a studenti z naší školy, konkrétně kluci a zvláště holky z E2.

Celé klání zahájila 11. ZŠ hrou *Z pohádky do pohádky*. Třešničkou na dortu v čistě dámském provedení bylo představení *Detektor lži*.

Vysoko laťku hrou *Adam stvořitel* nastavilo gymnázium, které opravdu bavilo publikum znamenitě.

Avšak s nemocemi, které sužovaly herecké osazenstvo, se musely na poslední chvíli shánět zástupky, ale i tak vše proběhlo bez komplikací a když, tak s nepatrnými, které nám připomněly, že ti, co hrají, nejsou úplní profíci a drobných přešlapů se dopustí každý.

Děkujeme všem, co se hrátek zúčastnili a předvedli tak svoje dramatické cítení. Příští rok v tomto čase určitě na viděnou!

Toto vydání je vydáním jednatým. Děkujeme za vaše ohlasy, které nám přibývají ve schránce na dveřích redakce. Abyste byli obeznámeni s naším fungováním a našimi podmínkami s časopisem, musíte vědět, že náklady od našich začátků do teď se pohybují kolem 15 000 Kč. Snažíme se šetřit, kde se dá, a tak zůstáváme u desíti stránek.

Dále bychom vás chtěli požádat, jestli máte zkušenosti s grafickými programy či máte jakékoliv nápady, jak a čím vylepšit časopis, určitě nám dejte vědět.

Stále si píšete o to, abychom psali o třídních výletech a byli zaměřeni na studenty naší školy. Naše odpověď na toto přání je jednoznačně kladná, avšak nedisponujeme takovými kapacitami redaktorů, abychom obíhali třídy nebo jednotlivé studenty několikrát do týdne. Proto bychom ocenili i vaši snahu. Jde přece o školní časopis, tedy časopis, který si píše sami studenti a je určen studentům. Nejlepším řešením by bylo, kdyby si každá třída zvolila svého zástupce, něco jako vyslance do časopisu, či by tuto úlohu mohl suplovat předseda třídy, který by nás pravidelně informoval o dění třídy, které přísluší. Toto je možnost, jak se k vám, studentům, dostat blíže a tak vám přinášet informace pestřejší, obohacené o vaše zážitky.

Honza Mañas, S3B

Foto: Radek Huněk

Kontakty

Redaktoři: Honza Mañas, S3B – h.manas18@seznam.cz, Karolína Rosecká, E3 – ross94@centrum.cz, Bára Hlinovská, S3A – Bruen@seznam.cz, Evža Stará, S2 – Evza.Jitka@seznam.cz, Jana Hanzalíková, E1 – JanaHanzalikova@seznam.cz, Štěpán Sládek, S2 – pepanek.s@seznam.cz **Grafici:** Lenka Martínková, S3B – lenka608@seznam.cz **Korektura:** PaedDr. Naděžda Lexová

Holky domů!

Milí čtenáři,

ráda bych vás touto cestou požádala o pomoc pro Toničku a Hanku, které byly ve středu 13. 3. uneseny v provincii Balúčistán v Pákistánu.

Toničku znám osobně nejen proto, že pocházíme ze stejné části Kladna, ale především jako svou bývalou studentku na Sportovním gymnáziu. Je milá, skromná, velmi inteligentní a srdíčko má na tom správném místě. Neváhala bych za ni „dát ruku do ohně“.

O to víc mne polekalo, když jsem se dozvěděla, co se jí a její kamarádce Hance stalo.

Cílem Hanky a Tonči, pětadvacetiletých studentek z Kladenska a Písecka, byla turistická cesta do Indie, přičemž se do ní rozhodly kvůli úspoře peněz cestovat po zemi a nikoli letecky. Až do Indie ale nedorazily. Ve středu 13. 3. je unesli neznámí ozbrojenci v provincii Balúčistán nedaleko hranic s Íránem.

„Oblastí projede ročně přes 200 Čechů. Dívky zachovaly všechna bezpečnostní opatření - jely s eskortou, měly zakryté vlasy. Tu situaci znaly a nepodcenily ji,“ popsal jejich cestu Michal Najman, který pomáhá zasaženým rodinám dívek.

Obě dívky studovaly psychologii a speciální pedagogiku na vysoké škole. Když se nedostaly na magisterské studium, začaly se obě angažovat v sociální práci. V Indii chtěly strávit zhruba dva měsíce, cestou chtěly poznávat i další země.

„Tonička je velmi prosociálně orientovaná. Pracuje na Lince bezpečí, jako dobrovolnice pracovala v Kladenském dobrovolnickém centru, kde za svou práci získala ocenění Křesadlo,“ popsal jednu z dívek Najman s tím, že zároveň studuje adiktologii a láká ji práce se závislými osobami.

Druhá z dívek se angažovala v tréninkových kavárnách pro mentálně postižené, jako je například Café Na půl cesty. „Stejně jako Tonička je velmi silně orientovaná na práci v pomáhajících profesích, jejím snem je stát se vězeňskou psycholožkou. Obě žijí, aby pomáhaly lidem,“ uvedl Najman.

Dívky jsou zkušené cestovatelky, které znají cizí jazyky. „Tonička již v Indii byla, byla i na Novém Zélandu, na Srí Lance atd. - vše si zařizovala sama. Hanka jela například do Černé Hory - cestovat po tamějších horách, poznat místní lidi, také po vlastní ose,“ dodal Najman.

V současné době stále chybí o dívkách bližší informace. Je velmi pravděpodobné, že motiv únosu je získání peněz v podobě výkupného.

V České republice mezitím vznikla na podporu děvčat facebooková stránka „Hanka a Tonča domů“, jejímž prostřednictvím je možné udržet pozornost úřadů, organizací i politiků, která je v této situaci naprosto nevyhnutelná a zásadní.

To jediné, čím v tuto chvíli může pomoci každý z nás, je kliknout na „Líbí se mi“ na výše uvedené stránce, či podpořit milým slovem rodiny dívek.

Pomozte, prosím, tyto informace šířit dále a přiblížit se tak, doufejme, osvobození a šťastnému shledání s děvčaty v ČR!

MNOHOKRÁT DĚKUJEME!!!

Autor: Helena Čechová

Exkurze do čističky odpadních vod ve Stochově

Dne 15. března se třídy S3A, S3B a T3 vydaly na exkurzi do čističky odpadních vod na Stochově a na prohlídku muzea automobilů.

Cesta započala vlakem, do kterého se nastupovalo na zastávce Kladno – Město, nebo na hlavním nádraží. Cesta vlakem byla příjemná, jelikož ten den byla venku zima větší než je na začínající jaro zvykem, a tak bylo pěkné pozorovat svět za sklem malého vlaku, který s námi uháněl směr Stochov.

Ono slovo uháněl je relativní, jelikož žena, která se přepravovala s námi, přibrzdila naše putování mezi Kačicí a Stochovem. Nejspíš chtěla zastavit a místo tlačítka „zastávka na znamení“ chtěla vše urychlit bezpečnostní brzdou. Ale i slovo bezpečnostní má v drážní terminologii jiný význam než je pro obyčejné smrtelníky běžné.

Po zatažení brzy vlak zastavil, to ano! Dál se ale nedělo nic, ani náznak záchrany daného pasažéra. Poté začal vagón, kde seděla většina našich studentů s učiteli i žena, která chtěla vystoupit dříve, prudce a nezadržitelně skřípat. Pomalé rozjezdy vlaku a opětovné brždění působilo komicky, zvláště pak, když nebylo nic slyšet přes stále řvoucí sirénu. Průvodčí nejspíš někde vyspával, protože není možné neslyšet S-O-S tohoto typu. Asi nebylo divné, že vlak jen tak prudce zastavil.

A tak naše cesta pokračovala hlemýždím tempem k zastávce Stochov, kde jsme vystoupili z „psychovlaku“ a vydali se směr čistička.

Jelikož byl jen jeden průvodce čističkou, rozdělila se výprava do dvou táborů. Jeden šel do čističky a druhý se mezi tím vydal „odborně prozkoumat“ mobilní domy, které jsou zde k vidění a odkoupení.

Exkurze čističkou byla zajímavá a díky stručně-atraktivnímu výkladu nabitá informacemi. Mohli jsme sledovat jednotlivé etapy a „vývoj“ čištění odpadní vody a technologie, které jsou k tomu využívány.

Myslím, že každý si z exkurze něco odnesl, neboť byla poutavá a nemohla nudit, jelikož jsme viděli stále nové a nové věci.

Po ukončení prohlídky čističky se k nám připojila parta, která byla na mobilních domech a vydali jsme se směr Lány do muzea automobilů.

Cestou jsme procházeli kolem ohrady s lamami, které byly přítomny, a tak jsme udělali drobnou odbočku z trasy. Paní učitelka Ksandrová nás pohotově a velmi věrohodně poučila o zvyklostech a chování lam a následně jsme si ověřili, jaký apetit lamy mají. Po přírodovědecké zastávce jsme ale pokračovali do muzea.

Po shlédnutí všelijakých závodních vozů různých tvarů a data výroby jsme měli rozchod, Po jeho uplynutí jsme šli uctít památku T. G. M. na místní hřbitov. Zde nám pan učitel Pelc řekl něco málo ze zajímavé historie.

Odtud výlet směřoval třesknutými mrazy a ledovým větrem bičujícím naši výpravu ze všech stran na nádraží Stochov, kde jsme sečkali v teplé čekárně na příjezd našeho vlaku.

Tentokrát byla přeprava vlakem klidná, a tak cesta uběhla rychle. Na Kladně byl konec našeho putování.

Nejspíš budu mluvit za všechny přítomné, že exkurze byla naučná a každý si z ní něco odnesl. Když nic, tak aspoň to, že v případě záchrany ve vlaku nemá velkého smyslu tahat za bezpečnostní brzdu.

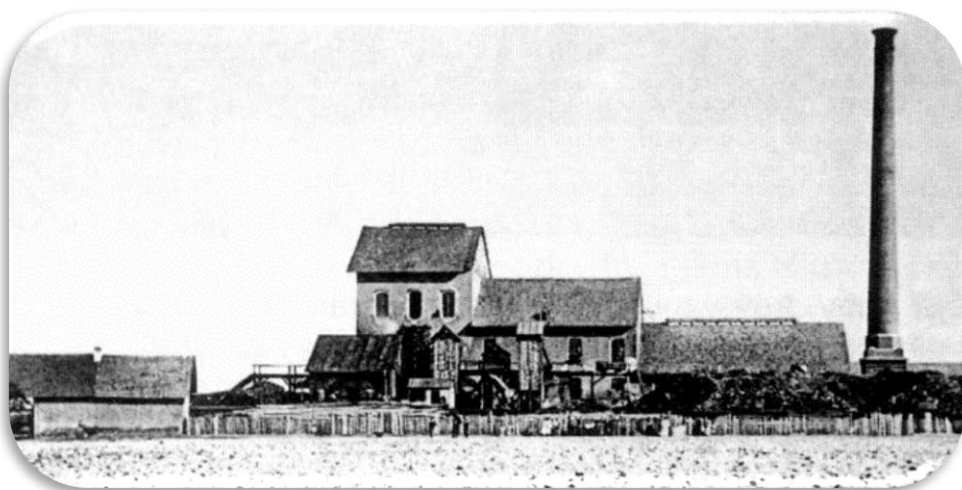
Autor: Honza Mañas, S3B

Důl Amálie

Přišel duben a s ním i článek o dalším důlním díle v Kladně, který v minulosti znamenal pro celou republiku několik tun uhlí navíc. Mluvím o dole Amálie, který byl prvním dolem PŽS (Pražské železářské společnosti).

S hloubením tohoto dolu se začalo v roce 1858. Bylo to rok poté, co se zde začalo s hloubením jámy Zippe, ze které se nikdy, na rozdíl od dolu Amálie, nezačalo těžit. O 6 let později, tedy v roce 1862, dosáhla jáma hloubky 293,5m. Ještě tento rok zde byla zahájena těžba. Bohužel ani tady se neobešla činnost bez smutné události. V roce

1873 se stala nehoda při jízdě klecí, kdy zemřelo 6 lidí. Díky poddolování byly postupně poškozovány domy. Nezbyvalo tedy nic jiného než upustit od dolování nejkvalitnějších zásob, které se nacházely pod centrem Kladna.

Roku 1896 byla ukončena těžba na dole, který nese jméno jakoby z dětské knížky. Všechny objekty byly zdemolovány a halda dolu Amálie byla postupně rozvezena do Sítenského údolí. Prostor byl pak následovně zastavěn a poslední zabezpečení proběhlo

v roce 1999.

Dnes se ujal označení míst, kde se původně tento důl nacházel, „na Amálce“. Většina z vás si spojí jméno tohoto dolu i se školou, která na jeho místě teď stojí. Byla to druhá chlapecká škola v Kladně a její slavnostní otevření se konalo 4. září 1931.

Důl Amálie je jedním z dolů, který je více známý, ale i přesto spousta lidí neví, proč jedna z kladenských ulic nese jméno „Amálská“. I když samotné doly dnes ve většině případů ani nestojí, vztahují se k tomu určité věci a to třeba právě názvy ulic, které alespoň trochu připomínají minulá století.

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Zdroj: hornictvi.info

Kladno- značka Exotik

V říjnu minulého roku našel na Kladně muž na procházce se psem krokodýla. Ono to nejspíš není nic příjemného vidět kapku větší ještěrku, co se na vás směje, ale ve vašem psíkovi by mohla vidět mlsku. Tato poněkud „vtipná“ událost proběhla i televizí. Krokodýla zde zapomněl cirkus, a tak jelikož krotitel byl mimo zem, museli se pro něj vrátit akrobaté.

Ovšem jak nám ukazují nedávné zprávy, exotická zvířata se na Kladně cítí jako doma. Tentokrát žena na procházce potkala tři slony. No, co k tomu dodat? I sloni mají rádi toulky přírodou. Na místo přivolání policisté však zjistili, že se slony je ošetřovatel. I tak ale není příjemné vidět na procházce kladenským lesem coby kolemjdoucí slony...

Autor: Honza Mañas, S3B

Miss Agro 2013

Jak již bylo řečeno v březnovém vydání časopisu, hudební festivaly se neprodleně blíží. Už víte, že se bude konat Majáles, ale je vám asi jasné, že to není jediný festival, který je chystaný na tento rok. Pojdme se tedy podívat na další z nich.

Festival, kterým se budeme zabývat tentokrát, se jmenuje **Miss Agro 2013** a pořádá ho Česká zemědělská univerzita. Ano, stejně jako Majáles je i tento „festák“ pořádán v Praze. Můžete tam přijít 14. května od 14,00 do 23,00 a nejenže uslyšíte spoustu skupin či zpěváků, ale dokonce se můžete těšit na parádní podívanou. Zřejmě už tušíte, o jakou podívanou se jedná. Ne nadarmo se tento festival totiž jmenuje **Miss Agro**. Z několika studentek ČZU se do finále o miss této univerzity probojovalo několik finalistek, ze kterých bude nakonec zvolena miss a to přímo před zraky všech, kteří navštíví tento festival. A teď důležitá věta hlavně pro pány. Součástí volení miss Agro, nebo ČZU, jak chcete, bude totiž i promenáda v plavkách.

Hlavní program – tedy volba miss – bude prokládán koncerty. Ještě není bohužel znám veškerý seznam vystoupení, ale nebojte se, prozradím vám, jaká hudební čísla se představila v předchozích ročnících. Vystoupila zde například skupina Monkey business, J.A.R., Mandrage, Divokej Bill, Nightwork, Xindl X, Sto zvířat a loni dokonce vystoupil na konci programu i Jaroslav Uhlíř, který měl, věřte nebo ne, největší úspěch.

Doufejme tedy, že 14. května vysvitnou paprsky slunce, které přinesou do pražského Suchdola teplo a s ním automaticky i dobrou náladu. Program bude opravdu zajímavý a myslím, že se můžete těšit nejen na krásné adeptky na miss ČZU, ale i na hudbu, která tento ročník bude doprovázet. A ještě jedna velmi důležitá informace, která určitě každého z vás zajímá – vstup je zdarma.

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Vtipné vesnice

Česká republika disponuje 6 245 obcemi a asi nejznámějším a zároveň nejvíce častým je název Lhota. Těch je na našem území zhruba 500.

Obcí v Česku, která je nejméně zalidněná, je obec jménem Vysoká Lhota v okrese Pelhřimov se svými 18 obyvateli.

Snad každý už se někdy pozastavil nad nějakým názvem vesničky a snažil se odůvodnit její jméno, nebo se snažil zjistit či odhadnout, jak k takovému jménu její nazývatele dospěli.

Asi mi dáte zapravdu, že nejvtipnějšími, či nejzvláštnějšími jsou názvy vesnic jako Bahno, Bosonohy, Brambory, Čunín, Dneboh, Držkov, Dymokury, Encovany, Felbabka, Hulice, Kozomín, Miřetice u Nasavrk, Spy, Šneky, Vajglov, Žabokliky, Žabokrky, Žabonosy, Onen Svět a mnoho, mnoho dalších.

Zvláštní muselo být samotné vymýšlení jmen vesnic. Myslím, že většinou šlo spíše o recesi, jelikož proč dávat jméno vesnici např. Čunín?

Není však zcela na místě pozvednuté obočí, či snad úsměv na rtech, jelikož nikdy nevíte, zda-li vaše číslo popisné nebude Felbabka 156.

Autor: Honza Mañas, S3B

Poldi - budova bývalých laboratoří

Jako Kladeňáci byste měli vědět spoustu věcí o historii našeho města. Díky našemu časopisu se toho hodně dozvídáte a dozvídat nadále i budete. Pokračování jedné z dominant historického Kladna právě přichází!

Už víte, že tehdejší společnost Poldi hutě vyráběla antikorozi, chirurgické, rychlořezné a jiné vysoce legované oceli. Také jste už byli seznámeni s tím, že Poldovka měla několik objektů. O jednom z nich se teď dozvíte trochu víc. Mám na mysli bývalé laboratoře.

Budova bývalých laboratoří se nachází těsně za dnes již neexistující vrátnicí Poldi 4. Mohli jste slyšet také název „Růžový dům“ – tak se slangově laboratoře jmenovaly a to zřejmě podle barvy fasády, kterou tato budova měla. Tvořil ji celý komplex s přílehlými dílnami, vlastní malou pokusnou kalírnou (pokud vám teď přišlo na mysl to, že tam chodili zaměstnanci Poldovky požívat alkoholické nápoje, tak se pletete. Kalírnou se myslí hala pro tepelné zpracování vzorků vyráběné oceli). Celý tento komplex patřil pod oblast OŘJ, tzn. Odbor řízení jakosti. V „Růžovém domě“ se nacházelo několik sekcí a příkladem je třeba chemická, fotolografická nebo mechanická laboratoř. To však není zdaleka vše.

A k čemu tedy laboratoře byly? Kusy materiálu přišly do výroby zkoušek, kde se označily, nařezaly a následovně tvarově připravily, aby šly upnout do mechanismů testovacích strojů, které měřily zkoušené parametry. Součástí byl např. trhací stroj, ohýbací stroj, přerážecí kladivo, zkoušky tvrdosti, pevnosti v tahu a krutu a dále též jejich odolnost proti chemickým látkám. Všechny tyto operace bylo možné provádět v objektu laboratoří Poldi.

Nacházel se zde i elektronový mikroskop, který byl svého času (asi rok 1980) jediný v tehdejší východní společnosti státu RVHP (tj. Rada vzájemné hospodářské pomoci). Tento provoz byl pro funkci z hlediska jakosti výroby oceláren, válcoven, kováren apod. nezbytný, protože neustále kontroloval velice přísné parametry vyráběných ocelí.

Dodnes tato budova stále stojí, ale je značně zaostalá a zchátralá. Má částečně i své vybavení a dobové artefakty v areálu bývalé Poldi.

„Růžový dům“, jak se mu říkalo, byl tedy nezbytnou součástí Poldovky, protože kontroloval a testoval jakost vyráběné oceli. Vše má svůj smysl a u bývalých laboratoří to platí dvojnásob.

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Projekt „Víš, co sníš?“

Tento projekt se zabývá potravinovou bezpečností. Potravinová bezpečnost je zaručena tehdy, pokud

za všech okolností mají všichni lidé ekonomický, sociální a fyzický přístup k dostatečnému množství bezpečných potravin. Projekt zaštiťuje organizace Člověk v tísni. Cílem tohoto projektu je ukázat lidem, že nejenom to, co je pěkné navenek, je tak hezké i uvnitř. Přesněji řečeno, skoro nikdo nemá ani ponětí o tom, jak a za jakých

podmínek se k nám dostávají různé potraviny. Na projektu pracují 4 žáci z naší školy (z E3) ve spolupráci se školní psycholožkou. Tito žáci se následující dny a týdny budou snažit, aby vám ve finále dokázali vysvětlit, že není na škodu koupit si poctivý český výrobek, byť o trochu dražší.

Zpracování bude různorodé a myslím, že je na co se těšit.

Autor: Karolína Rosecká, E3

Pálení čarodějnic

30. duben neznačí jen konec měsíce, ale znamená to i pálení čarodějnic. Myslím, že velká většina z vás už někdy tuto událost náležitě oslavila. Víte ale, co tento svátek vlastně v minulosti znamenal? Nebo jste se jen zapojili s přáteli do oslav?

Jak již bylo řečeno, pálení čarodějnic – nebo také Valpuržina noc, či Filipojakubská noc – se koná 30. dubna, přesněji v noci z posledního dubnového dne na první květnový den. Magické síly mají údajně v tu dobu větší moc než kdy jindy.

Lidé věřili, že tuto noc se v povětří prohánějí na košťatech (vyrobených nejlépe z javorového dřeva a vrbových či březových proutků) čarodějnice, které se slétávají na sabat. Sabatem se rozumí shromáždění čarodějnic vedené samotným děblem. Konaly se na pustých místech jako například hory, pastviny apod. Čarodějnice údajně seznamovaly děbla se svou činností a dostávaly od něj další příkazy. Další náplní sabatu byl např. tanec, zpěv, samozřejmě i výroba lektvarů či skákání přes oheň.

Jak to chodí ale dnes? Téměř všude se chystají na tento den hranice, které se v samotném hřebu večera zapálí spolu s vyrobenou hadrovou čarodějnici, které nesmí chybět koště. Následně oslavy pokračují ve stejném tempu jako dopsud.

Pár rad na závěr. Dávejte řádný pozor, až budete čarodějnice pálit. Oheň se může stát nekontrolovatelným a vy pak budete muset zavolat hasiče. Druhá rada zní: tuto Svatojakubskou noc oslavujte střídavě. Mějte stále na paměti, že v některých případech není dobré mít místo vzpomínek jedno obrovské okno. A třetí a zároveň poslední rada: holky, děvčata, slečny, dámy, ženy – obzvláště 30. dubna dbejte na svůj vzhled, abyste nešťastnou náhodou neskončily na hranici vy.

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Zdroj obrázku: webclipart.about.com

Rozhovor s učitelem, tentokráte s Annou Sekerákovou

Na naší škole se kromě jiných jazyků vyučuje i francouzština. Jednou z vyučujících je Mgr. Anička Sekeráková. Jelikož je jen hrstka francouzštinářů na škole, kteří mají možnost se s touto učitelkou vídat, rozhodli jsme se pro vás, čtenáře, připravit rozhovor.

Čím jste chtěla být v dětství?

V dětství jsem chtěla asi nejvíce být malířkou, ráda jsem pozorovala svého dědu a obdivovala ho. Maloval krajinky a pro mě osobně různé krtečky v autíčku. Ráda si kreslím dodnes, ale už se ten správný „grif“ ztrácí, je potřeba trénovat ruce jako při jiném řemesle. Děkuji tímto za otázku, snad konečně přestanu hledat různé výmluvy typu „nemám čas“ a pustím se do toho po hlavě a se štětcem v ruce.

Jaká jste byla školačka, princezna nebo spíš uličník?

Zajímavá otázka. Třetí možnost by nebyla? Na uličníka jsem byla ve škole bohužel až moc vzorná a na princeznu jsem měla až moc krátké vlasy (maminka byla kadeřnice), moc silné brýle a moc dlouhé ruce a nohy. Na prvním stupni jsem spíše coby „šašek třídy“ bavila ostatní různými vymyšlenými historkami ze života.

Proč jste si vybrala pro studium francouzštinu, jaký máte vztah k Francouzům?

Pro mě to byla jasná volba. První týden na střední škole k nám do třídy přišli učitelé němčiny, angličtiny a francouzštiny. Nadchla mě energická a šarmantní dáma s havraním mikádem, která samozřejmě vyučovala francouzštinu. Navíc je francouzština krásně melodická a emotivní. Hezky položená otázka – k Francouzům mám vztah velmi kladný, takový Jean Reno nebo Daniel Auteuil, ach ach (smích).

Máte nějakou francouzskou specialitu, kterou ráda varíte? Dáte nám recept?

Ráda připravuji slané koláče „quiche“ nebo cibulovou polévku „soupe à l'oignon“. Zjednodušený recept na quiche: rozválet listové těsto, rozprostřít do kulaté formy a naplnit čímkoli, přičemž základem jsou rozkvedlaná vejce s hustou kysanou smetanou a strouhaným sýrem, výborné je tuto směs doplnit vysmaženou slaninkou a orestovanou cibulkou, osolit, obylínkovat, péci, jísti. Tímto nám vznikne „quiche lorraine“, specialita ze severovýchodní části Francie – Alsaska-Lotrinska.

Jaký jiný jazyk a proč byste se chtěla ještě naučit?

Líbí se mi španělština pro její zvuk a ruština je také krásný jazyk země s nádhernou přírodou. Jako malá jsem

azbuku uměla, dodnes se mi v paměti uchovalo bohužel jen slovo „sabaka“, tedy řekla bych další výzva, která je přede mnou.

Máte nějaký svůj životní vzor?

Mým vzorem byla babička, která učila na zvláštní škole a já tehdy nechápala, jak může být laskavá ke všem dětem bez rozdílu a milovat je.

Hrajete na nějaký hudební nástroj? Jaký hudební styl posloucháte? Ovlivnila vás i v tomto ohledu Francie?

Cha, mým vrcholným hudebním číslem je hra na dřívka. Každého, kdo ze sebe vydá jakýkoli melodický zvuk, obdivuji. Francie mě ovlivnila v tom smyslu, že mi otevřela dveře k nové, citově prožité hudbě, a to zvláště té hudbě zpívané v metru na sedačce vedle vás. Co se týče oblíbeného hudebního stylu, nemám jeden konkrétní, líbí se mi folk, rock, metal, opera, balkánská hudba, šanson... Z oblíbených autorů, vezmeme-li to po stylech, tedy: Nohavice, Harlej, Nightwish, Goran Bregović, Katzenjammer, Zaz, Olivia Ruiz,...

Co vás ve škole děsivě nebavilo?

Kde mám staré vysvědčení (smích)? Opravdu nevím. Děsivě mě nebavily každé poslední hodiny a obecně hodiny hudební výchovy s jistou paní učitelkou, která mě nutila zpívat před celou třídou. Nechala jsem si hrdinně jednou dát pětku a byl pokoj.

Dala byste si někdy tetování nebo piercing? Jaký?

Piercing nikdy a tetování jen z rukou umělce. Viditelné, barevné a drsné zároveň, takové, které bychom vytvořili společně, a bylo součástí osobnosti a už nikde se nepakovalo.

Jaké vlastnosti si na lidech nejvíce vážíte?

Těžká otázka. Pokud mám vyzdvihnout jedinou vlastnost, je to tolerance k jinakosti spojená s respektem k druhé osobě. S tím jde ruku v ruce schopnost vystoupit ze sebe sama a vnímat ty druhé nesobecky a s láskou.

Děkuji!

Autor: Evža Stará, S2

Anorexie a bulimie

Jedná se o nemoci poruchy příjmu potravy. Avšak i když jsou si blízké, stojí na protipólech.

Anorexie

Název odvozen od řeckých slov prefix = absence a orexe = chuť k jídlu. Je to tedy nemoc, jejímž základem je naprostý odpor k jídlu. Postižený trpí nevolností a nikdy nemívá pocit hladu. Mezi následky patří například podvýživa, poruchy plodnosti, záněty plic a rozedma nebo i deprese. Na toho, kdo ji nechá zajít až úplně na vrchol, čeká smrt. Mnozí si možná myslí, že touto poruchou příjmu potravy trpí lidé "úmyslně" a to proto, že chtějí zhubnout. Není tomu tak vždy. Lidé můžou touto nemocí trpět z různých zdravotních důvodů nebo je vyvolána některými léky. Například může být způsobena proděláním běžné virózy, tuberkulózy, otravy, selháním ledvin nebo i onemocněním AIDS, rakovinou.

Mentální Anorexie

Jedná se hlavně o duševní a psychické onemocnění. Lidé trpící touto nemocí jsou doslova posedlí snem o dokonalé postavě. Říká se, že čím víc jsou vyhublejší, tím víc si připadají hezčí. Nejběžnější příčina je však kombinace genetických vlastností, psychologických faktorů (nízké sebevědomí) a sociálně kulturních aspektů. Příznaky nemusíme pozorovat jen po fyzické stránce, ale i po stránce duševní. Mezi fyzické příznaky řadíme například extrémně vyhublý zjev, anemie (nedostatek červených krvinek), poruchy spánku, dehydratace nebo problémy s menstruací. Do duševních řadíme deprese, odmítání jídla nebo popírání hladu. Kontrastně anorektici bývají dobří kuchaři a své jídlo vehementně nabízejí ostatním, ale své schovávají. Léčba je často komplikovaná, ale úspěšná. Probíhá ambulantně, u vážnějších případů je nutná hospitalizace.

Bulimie

I když tato nemoc patří do skupiny poruch příjmu potravy, je opakem anorexie. Taktéž je to psychické onemocnění a projevuje se zvracením a stárnutím kůže. Může také způsobit úplnou slepotu. Nemocný trpí záchvaty přejídání a následným zvracením. Přejídají se velice často, ale pak mají pocit viny, že selhali v hubnutí a tak se "čin" snaží nějak odčinit. Užívají různé prostředky, kterými vylučují z těla právě nabrané kalorie. Například přehnané diety a cvičení nebo projímadla. Příčina vzniku nemoci není přesně určena. Lidé trpící bulimií často mívali někoho v rodině, kdo touto nemocí trpěl také. Obvykle pocházejí z rozvrácených rodin. Stejně jako lidé trpící anorexií mají nízké sebevědomí a jsou perfekcionista. Jsou často impulzivní a mají problémy s ovládnutím vzteku.

Těmi nejrizikovějšími faktory týkající se vzniku bulimie, které ji mohou vyvolat nebo urychlit, je například držení diet a kladné odezvy na hubnutí což má za následek ještě důraznější diety než předtím. Rizikové však můžou být i různá období v životě člověka. Například puberta, stěhování nebo i problémy v práci.

Ted' jsem vám alespoň částečně osvětlila, o co jde, když se řekne Anorexie nebo Bulimie. Možná se vám bude zdát, že lidé, kteří trpí těmito nemocemi záměrně jsou blbí, ale může se stát, že k tomu lehce sklouznete i vy. Důrazně doporučuji, abyste se tomu vyvarovali a dávali si pozor. To, že budete držet všemožné diety, abyste měli lepší postavu, není řešení. Lepší je pro to něco dělat a ne jen držet diety. Základ je změna jídelníčku a také zdravý pohyb.

Hody, hody, doprovody,
králík míří do hospody.
Ke Kozlíkům, Pod Vobraz,
všude vidí psaný vzkaz.

I když tady pivko máme,
jen zletilým naléváme.
Schlíplé uši, srdce buší,
králík asi něco tuší.

Ale než si stačil všimnout,
stačili ho pávní švihnout.
Bude v menu, vedle laně
„Hnědý králík na smetaně.“

Autor: Štěpán Sládek, S2

Autor: Karolína Rosecká, E3

Soutěž – „naši mazlíčkové“

Existuje řada případů, kdy si je mazlíček velice podobný se svým pánem. Většinou, pokud se jedná o případ shody, jde o podobnost v charakteru či výrazu. Své mazlíčky si vybíráme podle jisté sympatie, tudíž máme k našemu mazlíčkovi blíž než ke zvířatům jiným. V dnešní době se zvířata mají lépe než dřív. Mazlíčci jsou oblékáni do všelijakých kostýmů, jako by snad bez nich nedokázali existovat a kostýmy mají alespoň trochu ladit s kostýmem jeho dvounohého páníčka.

Napadlo nás tedy, uspořádat soutěž, ve které působí na jedné straně páníček/panička a na straně druhé mazlíček. Někteří kantoři mají však více jak jednoho mazlíčka, a tak aby neurazili jednoho, poskytnou fotky i ostatních.

Vaším úkolem je uhodnout ty, co k sobě patří, například podle jisté podobnosti.

Na vítěze, který uhodne, a tedy správně přiřadí k sobě patřící, čeká sladká odměna!!!

Instrukce: Přiřadit k písmenům správné číslo. Na papíru či elektronicky vhodit odpověď do schránky na dveřích redakce, či je zaslat mailem na: h.manas18@seznam.cz do **18. 4. 2013**. Spolu s vaším klíčem přidejte vaše jméno a třídní příslušnost, abychom si vás mohli dohledat. V případě shody bude rozhodovat čas a popř. losování.

1. Mgr. K. Martínková
2. Mgr. A. Dluhošová
3. Ing. V. Matějovičová
4. Mgr. J. Maršík
5. Mgr. A. Sekeráková
6. Mgr. K. Suková
7. Mgr. M. Souček
8. RNDr. V. Opatrný

A) Beryt

B) Brit

C) Barney

E) Bludička a Darla

D) Matýsek, Pavla, Slepice

F) Zombie a Pan Cibulka